

Evelina Ellström med hunden Vilma. Bild: Anna Hallgren

Denna artikel är endast för prenumeranter.

Evelina: "Jag blev frisk på Mandometerkliniken"

Alingsås Evelina Ellström, snart 25, berättar om sin kamp med anorexi och hur hon blev frisk på den nu kritiserade ätstörningskliniken Mandometer i Alingsås. – Mando hjälpte mig. Annars hade jag inte suttit här idag, säger hon.

[Anna Hallgren](#)

Uppdaterad: igår 21:32|Publicerad: igår 21:32

Evelina Ellströms anorexi började när hon var 12 år gammal. Hon kände sig osäker, hade komplex över kroppen och fick dålig självkänsla.

– Jag hittade väl något att kontrollera, spann vidare på det och sen var jag fast, säger hon.

I vår fyller Evelina 25 år och har nu varit frisk från ätstörningen i sju år.

– Det har varit en resa, säger hennes mamma Agneta, när AT träffar familjen över en fika i deras hem i Herrljunga.

Evelina vårdades under sex år på flera olika ställen i Sverige. Sista kliniken, där hon också till slut friskförklarades, var ätstörningskliniken Mandometer i Alingsås.

Många tidigare patienter har kontaktat AT efter [vår granskning om Mando](#), där flera delar kritiken och känner igen sig i vittnesmålen. Men det är också flera som har hört av sig med en annan bild av Mando, som de vill dela med sig av. Evelina är en av dem.

– Mando hjälpte mig. Annars hade jag inte suttit här idag, säger hon.

Detta har hänt i AT:s granskning av ätstörningsvården

Mandometerkliniken i Alingsås är en privatägd klinik som bedriver ätstörningsvård på uppdrag av Västra Götalandsregionen. Under de senaste fem åren har VGR betalat ut sammanlagt 27 miljoner kronor till företaget.

Vi har avslöjat flera brister hos ätstörningsklinikerna Mandometer i Alingsås och att kliniken kritiseras av både tidigare patienter, anhöriga och flera experter.

I [del 1](#) av granskningen kritiserar flera tidigare patienter och anhöriga Mandometerkliniken. De berättar bland annat om hur de upplever kliniken som en sekt och hur deras ätstörningar blev värre av behandlingen.

I [del 2](#) avslöjar vi att det även riktas skarp kritik mot ätstörningsklinikerna inifrån Västra Götalandsregionen, att det har larmats till Inspektionen för vård och omsorg (Ivo) och att regionen nu granskar kliniken inför att avtalet ska omförhandlas. Socialstyrelsen och flera experter anser även att metoden som används på Mandometerkliniken saknar tillräckligt vetenskapligt stöd.

Levi Siljemyr, chef för avtal på regionen, har även meddelat att de [inte avser att förlänga avtalet](#) med Mando i Alingsås. Slutgiltigt beslut måste ha tagits senast sista mars.

Missa inte fler uppföljningar om ätstörningsvården i Alingsås.

Dåliga erfarenheter av regionala vården

Agneta berättar att hon märkte att Evelina inte mådde bra kring maten och att hon hade börjat rita brustna hjärtan och ledsamma figurer som 12-åring. Hon och pappa Ulf tog med sig Evelina till vårdcentralen i Herrljunga. Där blev de remitterade till Barn- och ungdomspsykiatri, BUP, i Borås.

– Saken med BUP var att alla som var där hade olika former av problem och sjukdomar. Folk självskadade och det kunde kastas porslin till exempel. Det var ingen bra miljö när man var 12 år, säger Evelina.

Hon var inlagd på BUP under ett år och en förälder skulle alltid vara med på mottagningen, så att hon inte var där ensam.

– Jag vägrade äta och fick tvångsöndmatas dag ut och dag in, säger hon.

Agneta och Ulf märkte att Evelina inte blev bättre och kände en stor hopplöshet. De upplevde att landstinget inte gjorde något åt saken.

Ulf kämpade för att Evelina skulle få en remiss till en Mandometerklinik i Stockholm, vilket hon slutligen fick.

AT träffade Evelina och föräldrarna Ulf och Agneta över en fika i deras hem i Herrljunga.
Bild: Anna Hallgren

Fick följa med behandlare hem

Evelina spenderade ungefär ett år på Mandos slutenvård i Stockholm. Där fick hon börja äta enligt Mandometermetoden, med matschema på en våg, vila med värmefiltar och samtal med behandlare. Hon upplevde en trygghet i att maten mättes upp på en våg.

– Då kunde det inte bli fel och jag kunde inte anklaga någon. Jag har ett kontrollbehov och med vågen kunde jag veta hur mycket det var, säger hon.

Agneta berättar hur det tidigare hade blivit bråk när föräldrarna skulle lägga upp maten, vilket de instruerades att göra på BUP.

– Då kunde Evelina bli arg och säga att jag la upp för mycket.

Evelina upplevde att behandlarna på Mandometerkliniken i Stockholm bjöd in patienter till sina egna privata liv, vilket hon uppskattade.

– Jag fick följa med min behandlare hem till exempel. Och jag fick träffa behandlarens barn för att se ett friskt beteende, säger hon.

Evelina har varit frisk i sju år och jobbar idag som sjuksköterska i Herrljunga. Bild: Anna Hallgren

”De tvivlade aldrig på att man kunde bli frisk”

En stor skillnad som Evelina upplevde hos Mando jämfört med annan ätstörningsvård hon fått tidigare, var att det fanns en inställning om att hon skulle bli frisk.

– De tvivlade aldrig på att man kunde bli frisk och jag var inget hopplöst fall. Jag hade många turer inom Mando också, men de tog alltid emot mig och gav aldrig upp, säger hon.

Ulf och Agneta instämmer i detta.

– De sa det till oss också, att ”det här löser vi”, säger Ulf.

De ville få Evelina inskriven på öppenvården i Alingsås, men fick först beskedet att Evelina var för sjuk för det.

– Därefter var det lite olika turer med Stockholm, BUP i Borås och Capio som vi ville testa också innan det blev öppenvården på Mando i Alingsås. Jag ville inte vara någonstans då, säger Evelina.

Hon berättar att det är några år under sjukdomsperioden som hon inte kommer ihåg mycket av.

Evelina med sina föräldrar Ulf och Agneta. Bild: Anna Hallgren

”En sådan här metod passar inte för alla”

När Evelina började på Mandos öppenvård i Alingsås gick hon på högstadiet. Hon var där olika mycket beroende på sitt mående. Hon hade först en behandlare som det inte fungerade bra med men fick senare en person som hon kände stor tillit för.

– Det handlar ju mycket om personkemi, säger hon.

Tiden på öppenvården blev ett sätt för Evelina att sakta slussas tillbaka ut i samhället igen. Mandometermetoden var likadan som i Stockholm. Men nu kunde hon samtidigt gå till skolan och träffa kompisar igen.

– En sådan här metod passar inte för alla. Men för mig funkade det bra och det gjorde mig frisk.

Däremot berättar Evelina att hon där och då hatade Mando.

– Det var värsta stället på jorden tyckte jag då. Borås också. Det enda man vill när man är i sjukdomen är ju att vara kvar i den. Men nu i efterhand förstår jag att jag blev hjälpt. Annars hade jag inte kunnat gå i skolan, utbilda mig och få jobb, säger hon.

Evelina, Ulf och Agneta tror att det behövs flera olika metoder, i både privat och offentlig regi.

– Alla metoder funkar olika för olika människor. Mando funkade för mig. För någon annan kan något annat hjälpa. Det är upp till var och en, säger Evelina.

Friskförklaringen: ”En stor dag”

Precis innan Evelina blev frisk, fick hon en dipp i måendet.

– Jag fick höra att jag skulle till Stockholm igen och då rasade hela världen. Jag bara bestämde mig att "nu får det vara bra" och fick samtidigt en behandlare som jag trivdes väldigt bra med, säger hon.

Efter sex års kamp med anorexi friskförklarades Evelina på Mandometerkliniken i Alingsås, då 18 år gammal.

– Det var såklart en stor dag, säger hon.

Idag jobbar Evelina som sjuksköterska och bor med sin sambo Fredric i Herrljunga.

– Jag kan tänka mig att jobba med ätstörningar, då jag har erfarenheter och vet hur komplext det är, säger hon.

Hon hoppas att hon aldrig blir sjuk i ätstörning igen.

– Jag hade aldrig velat göra om det.

Evelina med sambon Fredric. Bild: Anna Hallgren

Engagerade i Mandos föräldraförening

Agneta och Ulf berättar att de fortfarande är med i Mandos föräldraförening.

– Det var svårt att få information och att hitta andra föräldrar som pratar om sjukdomen. Därför vill vi också prata i media, för att sporra andra, säger Agneta.

De upplevde att ingen brydde sig om föräldrarna i regionala vården, utan att det var först på Mando som de fick hjälp.

Familjen pratade om sina erfarenheter i Stockholm 2023 när Mando firade 2 000 friska patienter, där även prinsessan Sofia närvarade. Hon är hedersordförande för Sophiahemmet i Stockholm, där en av Mandos kliniker ligger.

Ulf och Agneta har följt debatten om Mandometerklinikerna i media, där bland annat experter och Socialstyrelsen kritiserar Mandos metod för att sakna evidens. Och de delar uppfattning med Mandos ledning om att det har med politik att göra.

– Vi har pratat mycket med Per och Cecilia (grundare och VD på Mando, reds, anm.) och förstått att det tar generationer att ändra traditioner inom vården, säger Ulf.

Agneta berättar att Evelinas sjukdom har varit en lång resa med mycket känslor, där hon kände att hon inte nådde fram och kunde hjälpa.

– Vi ville bara få vårt barn friskt och det har vi fått nu. Vi rekommenderar andra att ta hjälp, vare sig det är privat eller inte. Du klarar inte detta själv.

Missa inte fler artiklar om Mandometerkliniken och berättelser från fler patienter.

Hit kan du vända dig gällande ätstörningar

Vill du läsa mer om olika former av ätstörningar, är i behov av samtalsstöd eller har frågor om när och var man ska söka vård? Då kan du klicka dig vidare via dessa länkar, för mer information och kontaktuppgifter.

[KÅTS](#). Kunskapscentrum för ätstörningar.

[Frisk & Fri](#). Riskföreningen mot ätstörningar.

[Tjejzonen](#). Stödorganisation för tjejer mellan 12-25 år.

[UMO om ätstörningar](#). Webbplats för alla mellan 13-25 år med information om sex, hälsa och relationer för unga.

[Föreningen Shedo](#) (Self harm and eating disorder organisation).